

हीराणी माता पूजन पुष्प

हीराणी महेता परिवार परिचय

હૃદયની ઊર્મિઓને વાચા

હીરાણી માતાજી અને હીરાણી મહેતા કુટુંબની સંક્ષિપ્ત માહિતી. (અતીતના ઓધોરથી...), હીરાણી માતાજીની જેતીની વિધિની વિગતવાર માહિતી, હીરાણી મહેતા કુટુંબની વંશાવળી, ભારતભરનાં તેમજ વિદેશોમાં વસતાં હીરાણી મહેતા કુટુંબના રખજ પરિવારો (૧૭૬ ઘરો)ની ક્રિક્રટરી તથા વિવિધલક્ષી માહિતીસભર આ “સંભારણું” પૂજ્ય માતાજીના ચરણકમળોમાં સવિનય વંદન સાથે અર્પણ કરી આપણા કુટુંબીજનોને સાદર અર્પણ કરતા હર્ષ અનુભવું છું. ભાવિ પેઢીને આપણા પરિવાર અંગેની માહિતી તથા સંપર્ક તેમજ કુળદેવીની મર્યાદાઓ અને સુદૃઢ પદ્ધતિની પુજનવિધિ અંગેનું માર્ગદર્શન આપતી એવી પુસ્તિકા પ્રકાશિત કરવાની પ્રેરણા માતાજીના આદેશ રૂપી સ્વયંસ્ફૂરેલ સ્વપ્ન રૂપે હતી, જે આજે સાકાર થવા પામી છે, જે કાર્યમાં મને નિમિત્ત બનવાની તક સાંપડી છે, તેને હું મારું સદ્ભાગ્ય સમજું છું. વંશાવળીની માહિતીઓનું સંકલન ઓક્ટોબર ૧૯૯૨ સુધીનું કરવામાં આવેલ છે. આ માહિતીઓ એકત્રિત કરવામાં, પ્રકાશન કાર્યમાં તેમજ પ્રત્યક્ષ / પરોક્ષ સહાયક બનેલા કુટુંબીજનોની અત્રે નોંધ લેવી આવશ્યક સમજું છું. તેઓ પ્રત્યે ઋણસ્વીકાર દર્શાવું છું. અનેક પ્રયાસ છતાં આ પુસ્તિકામાં કોઈ ક્ષતિ રહી જવા પામી હોય અથવા આપને તેવી પ્રતિતી થાય તો તે બદલ ક્ષમા ચાચના દર્શાવું છું.

તા. ફેબ્રુઆરી ૧૧, ૧૯૯૩.

૪૨, રીજ રોડ, ૩૬, પૂરબ એપાર્ટમેન્ટ, મુંબઈ-૪૦૦ ૦૦૬.

ટેલીફોન નં. ૩૬૨ ૮૦ ૦૯, ૩૬૩ ૭૦ ૬૭.

આપનો,
દિનેશ મહેતા

વિષય - સૂચી

વિષય	પાનું
મૂળ સ્થાનક.....	૪
અતિતના ઓપોરથી (સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ).....	૪ થી ૬
એક અનુભવ.....	૭
જેતી અને નિયમો.....	૮ થી ૧૦
ચોઘડીયાં.....	૧૧
અખાત્રીજ ની જેતી.....	૧૨ થી ૧૫
બળેવ ની જેતી.....	૧૬ થી ૧૭
દશોરા ની જેતી.....	૧૮ થી ૧૯
ઘનતેરશ ની જેતી.....	૨૦ થી ૨૧
દિવાળી ની જેતી.....	૨૨ થી ૨૫
સાધિયો.....	છેલ્લે પાને
લસન ના રીત રિવાજ.....	૨૬ થી ૨૯
પાતાળેશ્વર મહાદેવનાં વડાં-માતર.....	૨૭
માહ્ય માટલું.....	૨૭ થી ૨૯

વિષય	પાનું
લગ્ન ની જેતી.....	૨૯ થી ૩૧
ફાગણેશ્વર ની મિઠાઈ.....	૩૧
છઠ્ઠી જાગરણ અને જેતી.....	૩૧ થી ૩૨
ઢાળ.....	૩૨
સિમંત-અઘરણી.....	૩૩ થી ૩૪
સુવાપઠ-પ્રસુતિ.....	૩૪ થી ૩૫
ગોતરજ-ઝારણું.....	૩૫ થી ૩૬
વાળ ઉતરાવવા.....	૩૬ થી ૩૭
માતાજીનાં ગીત.....	૩૮ થી ૪૦
વંશાવળી.....	૪૧ થી ૬૧
દત્તકની વિગત.....	૪૩
વસાહત-વર્ગીકરણ.....	૬૨
સરનામાં ADDRESSES.....	૬૩ થી ૯૦
દિવાળીની જેતી માટેનો સાથિયો.....	૯૦-A

વંશાવળીમાં પોતાનું નામ જોવા માટે, સરનામાંમાં નામ આગળ લખેલ PREFIX વંશાવળીનો પાના નંબર અને વંશ ક્રમાંક બતાવે છે. તે જુઓ.

મૂળ રચાનક

પૃથ્વીરાજ ચૌહાણના કુટુંબી, ચૌહાણ રાજપુતો, ઝાલોર અને સિહોર આસપાસ સ્થાયી થયા, તેઓએ, તે પ્રદેશમાં ચારેબાજુથી પહાડોથી સુરક્ષીત સ્થાન સુંઢાજી ગામમાં પોતાની કુળદેવી ચામુંડા માતાજીની સ્થાપના કરી મંદિર બનાવ્યું. આજે તે સ્થાન ચામુંડા માતાજીના મંદિર તરીકે પ્રખ્યાત છે.

કોમ, નાત અને જાતના લેદલાવ વિના ત્યાં લોકો દર્શન કરવા જાય છે.

સુંઢાજી ગામ, રાણીવાડા સ્ટેશનથી નજીક છે. પાલણપુરથી રેલ્વે માં ડીસા, લીલડીઆજી થઈને જવાય છે. મોટર રસ્તે ધાનેરા, પાંચાવાડા થઈને ૧૨૫ કી.મી. લગભગ છે.

-ઉપરોક્ત માહિતી આધારભૂત સાધનોથી પ્રાપ્ત થઈ છે.

અતીતના ઓવારેથી.....

ઉક્ત સંસ્મરણીય સંભારણાઓ, વારસાગત વાતો, લેખકોના લેખાંકો તથા ૬૦ વર્ષ અગાઉ જોધપુરથી આવેલ બારોટ (ચારણ કવિ) ના વારસાગત હસ્તલિખિત ઇતિહાસમાંથી મહેતા કાંતિલાલ ચીમનલાલે જાણેલ તથા અન્ય લાઇઓ પાસેથી સાંપડેલ માહિતીના આધારે છે.

અતીતના ઓવારેથી હીરાણી માતાજી તથા હીરાણી મહેતા

વિખ્યાત રાજપુત રાજા પૃથ્વીરાજ ચૌહાણનો દિલ્હીમાં શહાબુદ્દીન ઘોરીના હાથે પરાજય થતાં તેઓને ગઝની લઈ ગયા બાદ રાજપુત ચૌહાણ પરિવારો દિલ્હી છોડી રાજસ્થાનના વિવિધ સ્થળોએ સ્થાયી થયા, તે પૈકીના કેટલાક પરિવારોએ ઝાલોરમાં વસવાટ કર્યો.

સ્થાનાંતર અને સંઝામથી પરેશાન ચૌહાણ રાજપુતો જેન મુનીઓના સમાગમ અને સાંનિઘ્યમાં આવીને અહિંસાનો માર્ગ સ્વીકારી જેન થયા. તેઓની કુળદેવી ચામુંડા માતાજી હતાં. જેન થવાની સાથે સાથે તેઓએ કુળપરંપરાનુસાર કુળદેવીની પુજા પણ ચાલુ રાખેલ.

ઈસ્લામ રાજ્યનો તે ઉદયકાળ હતો. ઠેકઠેકાણે મુસલમાન સુબાઓ નિયુક્ત થયા હતા. ઝાલોરમાં પઠાણ સુબા હતા, જેના કારભારી તરીકે જેન થયેલા રાજપુત ચૌહાણ હતા. કારભારી (દીવાન) મહેતા પણ કહેવાતા.

ઈ.સ. ૧૬૩૫ માં પઠાણ સુબાનો કુટુંબી લોહાની પઠાણ કીરોજખાન પાલણપુર આવી સત્તાઝૂઠ થયેલ, સાથે તે હીરાચંદને કારભારી તરીકે લાવેલ. પાલણપુર આવતી વખતે હીરાચંદ પોતાની કુળદેવી ચામુંડા માતાજીને સાથે લાવેલા સમયાંતરે તેમના પરિવારજનો જેન ધર્મ પાળતા હોવાથી તે વંશજો જેન કહેવાયા. તે વંશજોએ માતાજીનું પુજન ચાલુ રાખ્યું. હીરાચંદ માતાજીને પાલણપુર લાવેલા હોઈ, માતાજી “હીરા ની માતા” ના નામથી ઓળખાતા હતા. કાળક્રમે તે નામ હીરાનીમાતા, હીરાણીમાતા અને ઈરાણીમાતા તરીકે સંબોધાયા અને તેમના પુજક પરિવારો અને તેમના વંશવારસો હીરાણી મહેતા કહેવાયા.

આજથી લગભગ સવા સદી અગાઉ હીરાચંદ મહેતાની આઠમી પેઢીના ગુમાનચંદ ઘરમચંદ પોતાના ઘરના પહેલે માળે માતાજીની વ્યવસ્થિત સ્થાપના કરી તે સ્થળ હીરાણી કુટુંબને “માતાજીના સ્થાનક” (માતાજીની મેડી) તરીકે અર્પણ કર્યું. આ મૂળ સ્થાનક આજે પણ પથ્થર સડક ઉપર છે, જ્યાં લોકો નિયમીત માતાજીના દર્શન કરવા આવે છે અને હીરાણી પરિવારજનો ત્યાં નિયમીત જેતી કરે છે.

ગુમાનચંદના વારસદાર પુત્ર હરીભાઈએ સ્થાનકની યોગ્ય દેખભાળ રાખી, દરમ્યાન તેઓ જોધપુર શાળામાં પ્રાધ્યાપક તરીકે નીમાયા અને ત્યાં સ્થાયી થઈ ગયા. છતાં તેઓએ પોતાના કુટુંબીઓને યાદ રાખી, પાલણપુર રહેતા ચમનલાલ મંછાચંદ મહેતાનો સંપર્ક જળવી સંયુક્ત પરિશ્રમ કરી હીરાણી મહેતા પરિવારની વંશાવળી બનાવી. તે સમયે પૂરતી મુશ્કેલ સુવિધા ન હોવા છતાં હરીભાઈએ તે જોધપુરમાં છપાવી તા. ૧-૭-૧૯૪૩ના રોજ પ્રકાશિત કરી કુટુંબીજનોને ભેટ તરીકે આપી હતી.

હરીભાઈના સ્થળાંતર બાદ માતાજીના સ્થાનકની વ્યવસ્થા ચમનલાલ મંછાચંદ આશરે ૫૦ વર્ષ સુધી સંભાળી ત્યારબાદ તેમના પુત્ર કાંતિભાઈ તે વ્યવસ્થા આજ સુધી સંભાળી રહ્યા છે.

માતાજીનો મહિમા, સત્ અને ચમત્કારની સૌરભના કારણે હીરાણી મહેતા ઉપરાંત અન્ય જૈનો તથા જૈનેતર ભાવિકો માતાજીમાં અપાર શ્રદ્ધા સેવે છે. તેઓ લગ્ન અને બાળકના જન્મ અવસર નિમિત્તે માતાજીને શ્રીફળ અચુકપણે ચઢાવે છે. હીરાણી કુટુંબો વંશ પરંપરાગત રીતે અખાત્રીજ, બળેવ, દશેરા, ઘનતેરશ અને દિવાળી તથા લગ્ન અવસરે માતાજીની જેતી કરે છે.

નોંધ : કેટલીક જગ્યાએથી એવું પણ જાણવા મળેલ છે કે હીરાચંદના બે પુત્રો પાટણથી ઈ.સ. ૧૭૦૯ માં પાલણપુરમાં આવી વસ્યા હતા અને તેઓ માતાજીને સાથે લાવેલ હતા.

એક અનુભવ...

હીરાણી કુટુંબના એક બિમાર રહેતા સવા વર્ષના પુત્રને અચાનક લોહીના ઝાડા થઈ જતાં તેના વડિલોએ માતાજીના સ્થાનકે દર્શન કર્યા-કરાવ્યા અને બીજા દિવસે તદ્દન સાજા થઈ ગયો, ત્યારથી માતાજીની જેતી અત્યંત શ્રદ્ધા પુર્વક શરૂ કરી, માતાજીની અમીદષ્ટિના સ્પર્શની પ્રતિતિ વારંવાર થતી જોવા મળી હોય તેવા એક કુટુંબીજનોને સાક્ષાત સ્વાનુભવ અત્રે રજૂ કરતાં હર્ષ અને ગૌરવ થાય છે.

માતાજીના જેટલા ગુણગાન ગાઈએ તેટલા ઓછા છે. માતાજીની ભકિત કરીએ, જેતી કરીએ તો જ પ્રસન્ન થાય તેવું નથી. તેમના સ્મરણ માત્રથી આપણું કલ્યાણ થાય છે.

માતાજી કુટુંબની રક્ષા પણ કરે છે તેમજ શક્તિ અને સમૃદ્ધિ પ્રદાન કરે છે તેને લગતા આવા અનેક અનુભવો કુટુંબજનોને તથા અન્ય વ્યક્તિઓને થયેલ છે.

‘મા તે મા, બીજા બધાં વગડાના વા’ કહેવતાનુસાર માતાજીની ઠૂંક અને માતાજીની મીઠી નજર તો કુટુંબો પર સદાય હાજરાહજુર છે જ, તેમા કોઈ શંકા નથી.

જય હીરાણી માતા

હીરાણી માતાજીની જેતી

હીરાણી મહેતા કુટુંબો વર્ષ દરમ્યાન (૧) અખાત્રીજ (૨) બળેવ (૩) દશેરા (૪) ઘનતેરશ (૫) દિવાળી, એમ પાંચ જેતી કરે છે. જેતીનો અર્થ પૂજન થાય છે. જેતી શબ્દ ગુજરાતી ભાષામાં પ્રચલિત નથી, ક્ષત્ર પાલણપુરના જૈન કુટુંબો આ શબ્દનો ઉપયોગ કરે છે.

જેતી કરવાનો આશય હીરાણી કુટુંબના સભ્યો શુભ દિવસોએ ભેગા મળી માતાજીની ભક્તિ અને ઉપાસના કરે તેવો જણાય છે. તે મુજબ સમય અને સ્થળને અનુસરી શુભ પ્રસંગો કુળદેવીની જેતી કરીને ઉજવવા એવો રિવાજ વંશ પરંપરાગત ચાલુ છે. શુભ પ્રસંગોએ બનતા મિષ્ટાન્ન માતાજીને ચઢાવી, કુંવાસી ને પ્રથમ ચખાડવા પછી જ ઘરમાં ઉપયોગમાં લેવાય છે. કુંવાસીને પ્રથમ ચખાડવાનો હેતુ સ્ત્રીઓને વિશિષ્ટ આદર આપવાનો હીરાણી કુટુંબનો આશય જણાય છે, કેમકે તે કાળમાં સ્ત્રી સન્માન તરફ સમાજનું ધ્યાન બહુજ ઓછું હતું.

કુટુંબમાં શોક હોય તો પણ જેતી ફરજિયાત કરવાની પ્રણાલી છે. આ પ્રણાલીનો હેતુ કુટુંબનું દુઃખ ઘટ્ટું કરવા માટે હોય તેમ જણાય છે. કેમકે અગાઉના સમયમાં શોક લાંબો સમય પાળવાનો રીવાજ હતો.

ઈ.સ. ૧૯૬૦ સુધી લગભગ બધાજ હીરાણી કુટુંબો પાલણપુરમાં હતા ત્યારે, દેરક કુટુંબો “માતાજીની જેતી” કરવા માતાજીના સ્થાનકે જતાં, ત્યાં દેરક કુટુંબને જેતી કરવા માટેનો ક્રમવાર નંબર મળતો. છેલ્લી જેતી કરતાં રાતના ૧૨ થી ૨ વાગી જતા, તેમ છતાં કુટુંબમાં આનંદ ઉલ્લાસ નું વાતાવરણ રહેતું. માતાજીની જેતી કરવામાં ભક્તિભાવ અને પવિત્રતા જળવાય તે ખાસ મહત્વનું છે.

જેતી માટેના નિયમો

ભકિતભાવ અને પ્રણાલી જળવાઈ રહે એને માટે નિયમો અને વિધિ સૂચવેલ છે. દરેક કુટુંબમાં સામાન્ય રિવાજ સરખા જ છે. પણ કેટલાક કુટુંબમાં વંશ પરંપરાગત પોતાની રીતો જુદી છે, જે કુટુંબમાં જે રીતથી જેતી થતી હોય તેમ કરવી.

- (૧) જેતી કરવા માટે બનાવેલ સામગ્રી અબોટ રાખવી (પવિત્રતા રાખવી) માતાજીની જેતી કર્યા પછી કુંવારીને ચખાડીને પછી જ ઘરમાં ઉપયોગમાં લેવી.
- (૨) જેતી કુટુંબના વડીલ કરે છે. જ્યારે ભાઈ અથવા દીકરો જુદા રહેવા જાય અથવા કુટુંબના બીજા સભ્યને જેતી કરવાનો પ્રસંગ આવે ત્યારે તેઓએ, “અખાત્રીજ ની જેતી” પહેલી વખત કરી શરૂઆત કરવાની હોય છે અને જેતી કરવાની જગ્યા (નવા ઘરમાં) નક્કી કરી બધી જેતી તે જગ્યાએ જ કરવાની હોય છે. જેતી બંધ કરવાની હોય તો દિવાળીની છેલ્લી જેતી કરી, જેતી બંધ કરવાની પ્રથા છે. અઘવચ્ચેથી જેતીની શરૂઆત કે જેતી બંધ થતી નથી.
- (૩) ગમે તેવા શોકના સમયમાં પણ જેતીના દિવસે જેતી કરવી જરૂરી છે.

- (૪) કોઈ પણ ઉંમરનો પુરુષ સત્ય નિયમ (૨) ને અનુસરીને જેતી કરી શકે છે. કુટુંબમાં પુરુષ ન હોય તો હીરાણી કુટુંબના કોઈ પણ જેતી કરતા સત્ય પાસે જેતી કરાવી શકે છે.
- (૫) જેતી કરનાર વ્યક્તિએ નાહી, સ્વચ્છ વસ્ત્રો પહેરી, માથે ટોપી પહેરીને જેતી કરવી.
- (૬) ઘરમાં નકકી કરેલ એકજ જગ્યાએ બધી જેતી કરવી. જેતી ના દિવસે સવાર-સાંજ ધીનો દીવો કરવો.
- (૭) દરેક જેતી ના દિવસે તેમજ ઘનતોરશથી ભાઈબીજ સુધી સવાર-સાંજ માતાજીનો દીવો કરવો.
- (૮) અખાત્રીજ, બળેવ, દશેરા અને ઘનતોરશની જેતી સવારના શુભ મુહૂર્તમાં અને દિવાળી જેતી સાંજના શુભ મુહૂર્તમાં કરવી.
- (૯) ઘનતોરશની જેતી કર્યા પહેલાં જેતી કરનારે કંઈપણ આહાર કરવો નહીં. કેટલાક કુટુંબના બધાજ સભ્યો દૂધનો ઉપયોગ કરતા નથી.
- (૧૦) ઘનતોરશ થી ભાઈબીજ સુધી પૂજનો પાટલો તેના સ્થાન ઉપરજ રાખવો.
- (૧૧) જેતી ના પ્રસાદ (સામગ્રી) ને બીજી વખત ચુલા પર ચડાવી ને ગરમ ન કરવો.
- (૧૨) શ્રીફળ વઘેરલું હોય તેની કોઈ ચીજ બનાવવામાં ઉપયોગ કરવો નહીં. કોપરૂં શેષ તરીકે ખાવામાં વાપરી નાખવું.
- (૧૩) જેતીના દિવસે પાપડ શેકવો નહીં, તેમજ ખાવો પણ નહીં. કેટલાક કુટુંબમાં કપડાં ન ધોવાની અને વાળમાં કાંસકો ન ફેરવવાની પ્રથા છે.

દિવસના ચોઘડીયા

રવિ	સોમ	મંગલ	બુધ	ગુરુ	શુક્ર	શનિ
ઉદ્ભેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ
ચળ	કાળ	ઉદ્ભેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ
લાભ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્ભેગ	અમૃત	રોગ
અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્ભેગ
કાળ	ઉદ્ભેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ
શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્ભેગ	અમૃત	રોગ	લાભ
રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્ભેગ	અમૃત
ઉદ્ભેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ

રાત્રિના ચોઘડીયા

રવિ	સોમ	મંગલ	બુધ	ગુરુ	શુક્ર	શનિ
શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્ભેગ	અમૃત	રોગ	લાભ
અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્ભેગ
ચળ	કાળ	ઉદ્ભેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ
રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્ભેગ	અમૃત
કાળ	ઉદ્ભેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ
લાભ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્ભેગ	અમૃત	રોગ
ઉદ્ભેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ
શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્ભેગ	અમૃત	રોગ	લાભ